

ಫ್ಲಾಸ್ಟ್ ಹಿಡಿದು, ‘ಅಕ್ಕ ಟೀ, ಅಮೃ ಟೀ, ಬಿಸಿ ಟೀ, ಸೈವಲ್ ಚಾಯ್ ಕುಡಿರಿ ಚೆಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೇ, ಕೊಡ್ಲಾ’ ಎಂದು ವೇಪರ್ ಕಪ್ಸನ್ನೀ ಟೀ ಸುರಿದು ಮಾರುತ್ತ ಚಂಪಾಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ‘ಅಕ್ಕ ಟೀ ಕುಡಿ’ ಎಂದು ಬಂದು ಕಪ್ ಕೊಟ್ಟ. ನಿದ್ದೆಯ ಮಂಪರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಚಂಪಾ. ‘ಹೋಗೋ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ನಿನ್ನ ಬಣ್ಣದ ಬಿಸಿನೀರು, ಟೀ ಅಂತೆ ಟೀ’ ಎಂದು ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೋಂಡಳು.

‘ವಿಯ್, ಯಾಕೆ ಹಂಗೆ ಕೋಪ ಮಾಡ್ದಿಯಾ, ನನ್ನ ಟೀ ಅಂದ್ದೆ ಸುಮ್ಮೇನಾ, ಈ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ನಡಿತಿರುವುದೇ ನಿನ್ನ ಟೀನಿರುತ್ತಾತ್ತವ. ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಟೀ ಸಪ್ಪೆ ನೀಶಿಕ್ಕು ಪೆಚ್ಚೋಲ್ ಇಲ್ಲದ ಗಾಡಿ ತರಹ ನಿತ್ಯ ಹೋಗುತ್ತೆ, ಹೊನ್ನೆ ಮ್ಯಾ ಸರಿ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಬಂದು ದಿನ ಬರ್ಲೆಲ್ಲ. ಆವತ್ತು ಟೀ ಇಲ್ಲದ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಬುದ್ದಿ ಓದದೆ, ಮಾತು ಮರುತುಹೋಗಿ ವ್ಯಾಪಾರನೇ ಮಾಡೋಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ ತಿಳಿತಾ. ಆ ಮೂಲೆ ಅಂಗಡಿ ಲಕ್ಷ್ಯಿಸ್ತೀ ಮಗ ನೀನು ಟೀ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಅಂದ್ದು ಸರಿ ಬಂದು ಸರ್ತಿ ಬೆಳಿಗೆ ಟೀ ಟೀ ಅಂತ ಕೂಗಿಬಿಟ್ಟ ಹೋಗು, ಒಳ್ಳೆ ಶಕುನದ ಹಕ್ಕಿ ಶುಭ ಹಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತೆ ಅಂದ್ದು.’ ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ಚಂಪಾ, ‘ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಮಂಜ ಅನ್ನೋ ಬದಲು ಹುಂಜ ಅಂತ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊ. ಆಗ ಅವಜ್ಞಗೆ ದಿನಾ ಕೊಹೊ ಅಂತ ಕೊಗಿ ಏಳಿಸಬಹುದು’ ಎಂದಳು.

‘ಅಭ್ಯಾ, ಏನ್ ಬಾಯಿ ಮಾಡ್ದಾಳಿ ಅಕ್ಕ! ಮನೇಲೂ ಹೋಗೋ ಬರಿ ಬಾಯಿ ಮಾಡ್ದಾಳ ಅಥವಾ ಮನೆ ಕೆಲ್ಲಾನೂ ಮಾಡ್ಲಾಳ’ ಎಂದು ಅವಳಿ ಮನ್ಯಾನ್ತ ತಿರುಗಿ ಕೇಳಿದ ಮಂಜ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳಿ ಮೃ ‘ಎಲ್ಲಾ ಬರುತ್ತೆ ಆದ್ದೆ ಏನು ಮಾಡಲ್ಲ. ಮದುವೆಗೆ ಬಂದಿರೋ ಹುಡುಗಿ ಬರದೇ ಇದ್ದೆ ಆಗುತ್ತಾ? ಇವಳಿಗಿರತ ನಿನು ಒಂದರೆಡು ವರ್ಷ ದೊಡ್ಡೊನಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಏನ್ ಮಾಡ್ದ ನಿಗೆ ಅದ್ದು ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಎಲೆ ಹಾಕಿದ ಕೆಂಪು ಹಲ್ಲು ಕಿರಿಯುತ್ತಾ, ‘ಇಲ್ಲಿ ನೆರು ಕೊಡು’ ಎಂದು ಬಂದು ಲೋಪ ನೀರಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕಿಳಿ, ಬೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲು ತಿಕ್ಕಿ, ಸಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಎಲೆಯ ಚೂರು ತೆಗೆದು, ಗಳಗಳ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಉಗಿದು, ‘ತೋಗೋಳೇ, ಇವತ್ತು ಸೈವಲ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ’ ಎಂದು ಟೀ ತೋಗೋಂಡು ಕುಡಿಯತೋಡಿದಳು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಬಂಪಾಳ ಅಪ್ಪ ಹೂವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು. ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ನೆಲೆದ ಮೇಲೆ ಹರಡಿ, ಅಳೆದು ಕಟ್ಟಿದ ಹೂವನ್ನು ವ್ಯಾತ್ಸುಕಾರದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿದ. ‘ನೂರು ಮಾರು ಇದೆ. ಮಾರಿಗೆ ನೂರಕ್ಕೆ ಕಮ್ಮೆ ಮಾರಬೇಡಿ, ನಾನು ಬಿಡಿ ಹೂವು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡ್ವೋಂಡು ಬತ್ತಿನಿ, ಪಳುವರೆ ಎಂಟಿಗಂಟೆ ಒಳಗೆ ಎಲ್ಲ ಮಾರಿಬಿಡಿ’ ಎಂದ.

‘ಹೂವ ತೋಗೋಳ್ಯಾ ಕ್ಕು ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ ನೋಡು’ ಎಂದು ಗೋಣಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಮಂಜನನ್, ‘ಎಮ್ಮೆ ಒಡುತ್ತಿದೆಯೋ ಒಳಗಡೆ, ಎವ್ವಕ್ಕೆ ಕಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದು ಕೇಳಿ ವಿವರವನ್ನು ಪಡೆದು ತಾನು ಎವ್ವಕ್ಕೆ ಕಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಳಿಸುತ್ತ, ಮಗಿಗೆ ವರದು ದಿನಗಳ ಹಳೆಯ ಹೂವಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾರನ್ನು ಕೊಟ್ಟ, ತನ್ನ ಬಳಿ ಹೋಸ ಮಾವಿನ ಹಾರ ಹಿಡಿದು, ‘ಬಣ್ಣ ಅಣ್ಣ, ಅಕ್ಕ ತೋಗೋ ಪ್ರೇಶ್ ಇದೆ, ಬರಿ ನೂರ್ವೆವತ್ತು’ ಎಂದಳು ಪ್ರಟ್ಟಿಮ್ಮು.

‘ತೋಗೋ ಸಾಫ್ತಿಮ್, ದೆವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಹೂವ ಹಾಕು, ದುಡ್ಲಿನ ಮುಖಿ ನೋಡ್ದೇಡೆ.’

‘ಅಯ್ಯೋ ಅಸಲಿಗೆ ಕೊಡ್ಲಾ ಯಿಂದಿನೆ, ವ್ಯಾಪಾರ ಇಲ್ಲ, ಮನಗೆ ತೋಗೋಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಳೆಸೋದು ಯಾಕೆ ಹೇಳಿ, ತೋಗೋಳ್ಯಾ.’

‘ಲ್ಯಾಸ್ಟ್ ಪೂಜೆನ ಅಕ್ಕ, ತೋಗೋ ನಂದು ಬಂದು ಮೊಳ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಡ್ಡಿನಿ ದೆವರಿಗೆ ಹಾಕು.’

‘ತಂದಿರೋದೇ ಮಾರಕ್ಕೆ, ಬಂದ್ದೆ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ, ಲಾಸ್ ಆಗುತ್ತೆ ಅಣ್ಣ, ನಮಗೆ ಸಿಗೋದೇ ಬಿದು ರೂಪಾಯಿ, ಕಟ್ಟಿದ ಕಾಲಿನ ಸಿಗಲ್ಲ.’ ಎಂದು ವಿದ್ವಾಧಾಗಿ ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಅಳೆದು ತೂಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಕುದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಚಂಪಾ ಅಮೃನನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುವಳು, ಅನುಕರಿಸುವಳು.